

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ του Δ. ΒΛΑΧΟΥ

«Ένα χαστούκι από παπαρούνες.

Μια ποιητική του κόκκινου»

από την Αθηνά Οφρυδοπούλου

Θα αρχίσω όπως οι καλλιτέχνες.

Ήταν πρωινό Κυριακής 13-1-2013 και ενώ αναρωτιόμουν αν θα είναι

σημαδιακό και αταίριαστο

χτύπησε το τηλέφωνο...

Ένας καλός φίλος (από αυτούς που δεν βλέπεις συχνά αλλά που χαίρεσαι
όταν τους ακούς)

μου ζήτησε να παρουσιάσω τις σκέψεις του (τις συζητούσαμε στο
βαθμολογικό) που έγιναν...

...ένα χαστούκι από παπαρούνες.

Το Δημήτρη τον συμπαθώ

γιατί ούτε τα σχολικά

ούτε τα οικογενειακά

ούτε τα κοινωνικά δρώμενα

τον έκαναν κατηφή

πόσο μάλλον δεν του στέρησαν η φιλοσοφία

και η ποίηση

το αφοπλιστικό του χαμόγελο!!!

Χαίρομαι και τον ευχαριστώ

γιατί με έκανε κοινωνό

στο δικό του βιβλίο

στο δικό του κρυφό μυστήριο

που ακούει εικόνες

και βλέπει λέξεις!!!

Ο ίδιος δηλώνει ότι τα δοκίμια αυτά γράφτηκαν

για να μετρήσουμε τη ζωή μας αλλιώς

να στρέψουμε τον πόθο μας στο φως

να αντικρίσουμε τον ήλιο.

Διαβάζοντας

το 1ο κεφάλαιο «Τι είναι το κόκκινο χρώμα;»

φωτίστηκα

το 2ο κεφάλαιο «Το σώμα του αοράτου»

τραγούδησα – αφουγκράστηκα

το 3ο κεφάλαιο «Κόκκινη όπως το αίμα»

**αφού φωτίστηκα, τραγούδησα-αφουγκράστηκα,
αγάπησα/λάτρευσα.**

Ο Δημήτρης είχε μια τυφλή εκ γενετής μαθήτριά, τη Μυρτώ που του έθεσε τα ερωτήματα :

τι είναι φως;

τι είναι χρώμα;

τι είναι κόκκινο χρώμα;

Καθώς, ωσάν Ισμήνη, *πέφυκε ἀμήχανος δρᾶν ταῦτα*,
αποφάσισε να ρωτήσει:

φυσικούς

χημικούς

μαθηματικούς

φιλοσόφους

ζωγράφους

ποιητές.

Ἐστειλε λοιπόν πρόσκληση για δείπνο με κόκκινο κρασί σε πολλά
φωτεινά πνεύματα διαφορετικών εποχών
εθνικοτήτων
κοσμοθεωριών...

Η πρόσκληση είχε κόκκινο χρώμα
και το Υ.Γ. ήταν μια ινδική παροιμία: ο άνθρωπος έχει μόνο αυτό που δεν
μπορεί να χάσει σ' ένα ναυάγιο.

Τους προσκάλεσε λοιπόν λέγοντάς τους να φέρουν ως δώρο-συμμετοχή
αυτό που δεν μπορούμε ποτέ να χάσουμε
όσο κι αν ναυαγούμε.

Στον οικοδεσπότη-συγγραφέα Δημήτρη Βλάχο τίμησαν-πρόσφεραν ό,τι πολυτιμότερο είχαν οι:

ΓΚΑΣΤΟΝ ΜΠΙΑΣΕΛΑΡ από το Παρίσι

μαθηματικός, φιλόσοφος, φυσικός.

Έφερε μαζί του την *Ψυχανάλυση της φωτιάς* δηλώνοντας ότι η επιστήμη και η ποίηση είναι συμπληρωματικές.

ΑΡΕΝΤ ΧΑΝΝΑ από το Αννόβερο

με το βιβλίο της *Υπόσχεση Πολιτικής*

για να εξηγήσει την αλληγορία του σπηλαίου του Πλάτωνα.

συνοδευόμενη από το μεγάλο ατύχη της έρωτα με τον

MARTIN ΧΑΪΝΤΕΓΚΕΡ

τον επωνομαζόμενο «μάγο της σκέψης» και θεμελιωτή του υπαρξισμού: *Ο άνθρωπος που κατανοεί το είναι*

είναι ένα Ον

που είναι αυτό που είναι

συν τη δυνατότητα να γίνει κάτι που ακόμα δεν είναι.

Στο *Είναι και Χρόνος* (1927) δηλώνει ότι:

η υπερβατικότητα και η έκσταση είναι περιορισμένη εντός των ορίων του κόσμου του οποίου βρίσκεται.

Θα ερχόταν και ο ΑΛΜΠΕΡ ΚΑΜΥ αλλά στις 4 Ιανουαρίου 1960, 47 ετών έπεσε με το αυτοκίνητό του Facel-Vega λόγω υπερβολικής ταχύτητας (130 χλμ/ώρα) σ' ένα δέντρο στο διαμέρισμα της Γαλλίας Yonne.

Ο στοχαστής γράφει στο *μύθο του Σισύφου*

ότι ο ευτυχισμένος, είναι ο άνθρωπος μακριά από τη βάση

μακριά από το μάταιο στόχο

στη μέση της διαδρομής.

Τελικά, εκ μέρους του ήρθε ο ήρωάς του από τον *Ξένο* (1942), ο

Μαρσώ: Ξένος προς τον εαυτό του

ξένος προς την κοινωνία

δεν έχει από κάπου να πιαστεί

δεν πιστεύει στη μετά θάνατον ζωή

και μόνο ο φόβος του θανάτου τον ταρακουνά.

Ο ΚΑΜΥ μαζί με τον ΣΑΡΤΡ έβαλαν βάσεις για υπαρξισμό όπου ο άνθρωπος εγκλωβισμένος σε μια ανασφαλή ζωή αντιπαρατίθεται με τη δική του ύπαρξη για να σωθεί.

**Στην πρόσκληση ανταποκρίθηκε και ο Γερμανός
ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΝΙΤΣΕ**

αλλά προβληματίστηκε με τα συγγράμματά του.

Το *Τάδε έφη Ζαρατούστρα*: στον *Υπεράνθρωπο* του βασίστηκε ο Χίτλερ ενώ ο Νίτσε υπήρξε δορυφόρος επικριτής εθνικιστικών τάσεων, δηλώνοντας ότι η υπέρβασή του είναι προς το

άνθρωπινότερο

όχι το απάνθρωπότατο.

Τελικά έφερε μαζί του *Το λυκόφως των ειδώλων 1888*

Ρωτήθηκε τι είναι αυτό που αγαπάει στους άλλους;

Απάντησε: «τις ελπίδες μου.»

Ότι δε με καταστρέφει με κάνει πιο δυνατό!!!

ΚΑΝΤΙΝΣΚΙ ο Ρώσος ζωγράφος της αφηρημένης τέχνης

μίλησε για την πνευματική καλλιέργεια των χρωμάτων και δήλωσε ότι η φύση του διαφανούς σώματος έχει κάποιο όριο = το χρώμα.

Το κόκκινο εκπέμπει ενσυνείδητη τεράστια δύναμη

σχετίζεται με τη γη και τη φωτιά

την ανδρική ωριμότητα

τον παθιασμένο ήχο του τσέλου

και την αγνή χαρά με τον ήχο του βιολιού.

Έφερε μαζί του ένα πίνακα.

Τα τρία βασικά του χρώματα ήταν:

το κόκκινο τετράγωνο: σταθερό σωματικό στοιχείο πάθους, χρώμα της δράσης, της φωτιάς.

το κίτρινο τρίγωνο: οξύ, ανυψώνεται όπως ο ήλιος, εκπέμπει τη λάμψη του προς όλες τις κατευθύνσεις.

ο μπλε κύκλος: Το μπλε εκφράζει τη φύση του σ' ένα κύκλο.

ΡΑΙΝΕΡ ΜΑΡΙΑ ΡΙΑΚΕ από Γερμανική γενιά στην Πράγα.

Η φίλιά του με τον γλύπτη Ροντέν

η ζωή του Παρισιού

και ο γάμος του με τη νεαρή γλύπτρια Κλάρα Βέστχοφ

διαμόρφωσαν μια μυστικιστική διάθεση

Έφερε μαζί του ένα ρόδο.

Επιτάφιο του ποιητή:

«Ρόδο, ω καθαρή αντίφαση, ηδονή

ο ύπνος να μην είσαι κανενός

κάτω από τόσα βλέφαρα.»

(Σύμφωνα με το θρύλο, ο ΡΙΑΚΕ ασθένησε από καλπάζουσα λευχαιμία όταν τραυματίστηκε από το αγκάθι ενός ρόδου ενώ φρόντιζε τον κήπο του.

Το αμφίσημο σύμβολο του «ρόδου» με το πλήθος των πετάλων-βλεφάρων του παραπέμπει στον ύπνο-ανάπαυση-λύτρωση θανάτου αλλά και δύναμη της ζωής, αφού η χαρά-ηδονή που προκαλεί η ομορφιά του διώχνει κάθε σκέψη ύπνου και παραίτησης. Γι' αυτό και ο ποιητής «καθαρή αντίφαση»)

**Τι είναι το κόκκινο χρώμα;
(Ερωτήματα μαθήτριας Μυρτώς)**

1. Οι φυσικοί ορίζουν το κόκκινο χρώμα ως μήκος κύματος 625-760nm· οι ποιητές πώς απαντούν;

ΕΛΥΤΗΣ: Ένα χαστούκι από παπαρούνες.

2. Το πώς είναι εικόνα;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ: Η κίνηση βιώνεται υπαρξιακά ως ανησυχία.

3. Πού βρίσκει τη δύναμη αυτή η απλή, εφήμερη, τετράφυλλη παπαρούνα; Γιατί όχι τριαντάφυλλο;

ΛΕΞΙΚΟ ΕΛ. ΓΛΩΣΣΑΣ (ΠΑΠΥΡΟΣ) στο χρώμα κόκκινος = αυτός που έχει το χρώμα της παπαρούνας στην άνοιξη, στην Ελλάδα, στην ομορφιά.

4. Ομορφο είναι το απλό;

ΣΕΦΕΡΗΣ: Ο κόσμος είναι απλός

Την απλότητα της Ζωής την βλέπουμε (θεωρία)
δεν την καταλαβαίνουμε (σκέψη)

Ο ποιητής «βλέπει» και δέχεται τον κόσμο όπως είναι υποκλινόμενος στην απλότητά του.

ΑΛΜΠΕΡ ΚΑΜΥ: Η παράλογη απλότητα του κόσμου = όταν ο ίδιος και η βουβή μάνα του κοιτάζονται σιωπηλοί και αδιάφοροι στο παλιό σπίτι τους.

→ Η απλότητα για τον ΚΑΜΥ έχει τη σιωπή της πέτρας του σισύφειου βράχου.

5. Η εύθραυστη ομορφιά της παπαρούνας στηρίζεται στην στιγμή;

όχι στη διάρκεια, στη σταθερότητα όπως π.χ. ένα βουνό.

6. Η στιγμή είναι χρόνος;

ΝΕΥΤΩΝ: Χρόνος είναι οι ποικίλες κινήσεις των όντων.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ: νῦν = τώρα δεν υπάρχει ανεξάρτητα από κινούμενα όντα.

ΕΥΚΛΕΙΔΕΙΑ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ: στιγμή = αδιάστατο σημείο πάνω σ' ένα χρονικό διάστημα. Έστω ευθύγραμμο τμήμα ΑΒ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ: υπάρχει διάρκεια και στη στιγμή.

7. Πώς ο άνθρωπος δίνει διάρκεια στη στιγμή;

ΓΚΑΣΤΟΝ ΜΠΑΣΣΕΛΑΡ: Θυμόμαστε ότι κάποτε υπήρξαμε
δε θυμόμαστε ότι κάποτε διαρκούσαμε.

ΕΛΥΤΗΣ: Ένα δυνητικό «τώρα» για να πραγματωθεί
χρειάζεται τ ύ χ η - τ έ χ ν η - τ ό λ μ η
Πιάσε την αστραπή στο δρόμο σου άνθρωπε·
δώσε της διάρκεια· μπορείς.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ: Πανταχοῦ μνημεῖα κακῶν τε κάγαθῶν αἶδια
Ξυγκατοικίσαντες... η ανθρώπινη ύπαρξη τολμά να ζήσει
αυθεντικά τις στιγμές και τις αναγκάζει με τη διάρκειά τους ν'
αποκαλύψουν το μεγαλείο τους.

ΧΑΪΝΤΕΓΚΕΡ: Αυτός είναι ο άνθρωπος, η τόλμη που τολμά.

**8. Πότε, πού η κόκκινη παπαρούνα αποκαλύπτει το κρυμμένο
μυστικό της;**

Τη σιωπηλότετη ώρα του μεσημεριού στο φως του ήλιου.

ΟΜΗΡΟΣ: Ο Έλληνας και τη ζωή και το θάνατό του στο φως του ήλιου
αφάνισέ μας μέσα στο φως (Ιλιάδα)

**9. Ευτυχισμένος ο θάνατος μέσα στο φως ή μήπως είναι ένας
ελληνικός θάνατος;**

10. Ποια η ιδιαιτερότητα του ελληνικού φωτός;

ΣΕΦΕΡΗΣ: Κατά βάθος είμαι ζήτημα φωτός...

το φως δεν το εξηγεί κανείς το βλέπει.

ΜΠΑΣΣΕΛΑΡ: Ο Ελληνικός ήλιος αντιφάσκει (και καίει και λυτρώνει)

άρα είναι μια αρχή εξήγησης των πάντων και το παράλογο.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Τραχίνια: η φωτιά που καίει θα λυτρώσει τον Ηρακλή από
φορικούς πόνους του χιτώνα του Κένταυρου Νέσσου.

11. Γιατί τραγικός ο ελληνικός ήλιος;

Έχει διττή φύση : λαμπρότητα
σκοτεινότητα.

**12. Σε τι διαφέρει ο μεσογειακός-ανοιξιάτικος-ελληνικός ήλιος
από τις χώρες τις ομίχλης;**

διαύγεια	≠	ομιχλώδες
πληρότητα	≠	χρυσάφενια δυστυχία
γεμάτη αγωνία	≠	ιστορία
μύθος	≠	σκοτάδι

ΕΛΥΤΗΣ: Το ελληνικό φως φωτίζει το παράλογο του κόσμου
όχι την απελπισία και το μηδενισμό

ΚΑΜΥ: Η φτώχεια δεν υπήρξε ποτέ δυστυχία για μένα· το φως σκόρπιζε πάνω της τα πλούτη του. Φώτιζε ακόμη και τις επαναστάσεις μου. Αντικρίζοντας το ασπρόμαυρο φως, δηλαδή το φως της αλήθειας προσπαθεί να εξηγήσει το παράλογο.

13. Η ευρωπαϊκή σκέψη μηδενιστική, η μεσογειακή ηλιακή;

ΚΑΜΥ: Η ευρωπαϊκή σκέψη είναι σκέψη τυφλοπόντικα ακρωτηριασμένη λογική.

14. Οι χώρες που αντικρίζουν τον ήλιο, αντικρίζουν και τον άνθρωπο;

ΣΕΦΕΡΗΣ: *Κίχλη:* Ξέρω πως με το φως
πρέπει να ζήσω
παρακάτω δεν ξέρω
δεν ξέρω αν θα τα καταφέρω.

ΣΕΦΕΡΗΣ: *Χώρες του ήλιου και δεν μπορείτε ν' αντικρύσετε τον ήλιο·
χώρες του ανθρώπου και δεν μπορείτε ν' αντικρύσετε τον
άνθρωπο.*

Στο φως του ήλιου εξανθρωπίζεται ο άνθρωπος γιατί μέσα στο φως συντελείται η μεταμόρφωσή του.

15. Ο ήλιος γίνεται καταφύγιο του ανθρώπου;

Ο γέροντας Οιδίποδας, ικέτης τυφλός του Θησέα στην Αθήνα, δεν πεθαίνει αλλά χάνεται μέσα στο φως.

ΣΕΦΕΡΗΣ: *Όποιος ποτέ του δεν αγάπησε
θ' αγαπήσει στο φως.*

Α. ΚΑΜΥ: *Επισκέπτεται την παραθαλάσσια αρχαία Τιπαζά Αλγερίας.
Ξαναβρίσκω εδώ (όχι στο Παρίσι) την αρχαία ομορφιά,
έναν εφηβικό ουρανό... κράτησα την ελπίδα...*

ΟΜΗΡΟΣ: *Το σπίτι του Οδυσσέα βρίσκεται στο φως
όχι της Κίρκης → τυφλός αισθησιασμός
όχι της Καλυψώς → απάνθρωπη αθανασία.*

*Βέβαια για να βρει το δρόμο για το δικό του σπίτι
πηγαίνει στον Κάτω Κόσμο όπου η ψυχή της Αντίκλειας τον
προτρέπει στρέψε γρήγορα τον πόθο σου στο φως.*

16. Πώς μπορούμε να στρέψουμε το βλέμμα μας προς το φως του ήλιου;

ΠΛΑΤΩΝ, *Πολιτεία:* με την παιδεία

*Η περιαγωγή πρέπει να γίνει με ολόκληρη την ψυχή.
Απαιτείται τέχνη του βίου.*

17. Ποιο το σημείο αναφοράς του φωτός;

Ήλιος-φως-κέντρο του κόσμου.

ΠΛΑΤΩΝ – ΚΑΜΥ: Αφετηρία και προσορισμός ζωής το φως που δεν κομματιάζεται.

18. Ποιο το ζενίθ του ελληνικού τραγικού φωτός;

Το καλοκαίρι, την ώρα του μεσημεριού, τη σιωπηλότετη ώρα όπου υπάρχει αίσθημα πληρότητας, ο κόσμος τέλειος, στρογγυλός, ώριμος.

⇒ Ο άνθρωπος βλέπει καθαρά και την αλήθεια της ζωής και του θανάτου του.

ΝΙΤΣΕ: Το μεσημέρι ο άνθρωπος βλέπει πολλά πράγματα που δεν έχει δει ποτέ και όλα όσα μπορεί να διακρίνει έχουν τυλιχθεί σ' ένα δίχτυ φωτός και ταυτόχρονα έχουν θαφτεί σ' αυτό.

ΝΙΤΣΕ: *Ω ευτυχία... Πρόσεξε... Το ζεστό μεσημέρι κοιμάται στα λιβάδια. Μην τραγουδάς. Ησυχία!*

ΚΑΜΥ: *Έφταιγε ο Ήλιος (Ξένος)*

19. Γιατί η ώρα του μεσημεριού δεν έχει απολύτως ισοδύναμο επίπεδο ανάπτυγμα;

ΝΙΤΣΕ: Ο στρογγυλός και ώριμος κόσμος =

τέλεια σφαίρα, δηλαδή όλα τα σημεία επιφάνειας ισαπέχουν από το κέντρο της.

⇒ η ώρα του μεσημεριού → στρογγυλότητα

τελειότητα ⇒ η σφαίρα του μεσημεριού όχι άδεια αλλά γεμάτη ζωή.

ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ: *η αλήθεια στρογγυλή και ο πυρήνας ακλόνητος.*

20. Ποια η διαφορά κοιτάζω – βλέπω;

Ο τρόπος που βλέπει κανείς το φως του ήλιου προσωπικός / πλήρης μερίμνης.

⇒ βλέπω το φως του ήλιου

= ζω

= ζω ευτυχισμένος

= θέλω αν είμαι ευτυχισμένος.

Ευτυχισμένος θάνατος για τον Μερσώ του ΚΑΜΥ:

πεθαίνει χαμογελώντας/θέλει να βλέπει καθαρά.

νιώθει να γίνεται σιγά-σιγά πέτρα

από τα κατάβραθα του είναι του

επιστρέφει ως πέτρα στην αλήθεια των ασάλευτων κόσμων.

Στην Ιλιάδα P647

Ευτυχισμένος ο εν εγρηγόρσει θάνατος μέσα στο φως.

⇒ Φοβούνται το θάνατο

όσοι δεν έζησαν αρκετά δηλαδή όσοι είναι αμέτοχοι στην ζωή.

ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΪΛΝΤ: Το να ζεις είναι το σπανιότερο πράγμα του κόσμου.

Οι περισσότεροι απλώς υπάρχουν!!!

Τελικά η Μυρτώ είπε:

«Κι αν δεν το βλέπω το κόκκινο χρώμα

μπορώ να το ακούω

αγγίζω

γεύομαι

αισθάνομαι

α γ α π ά ω !!!

Το σώμα του αόρατου
«γιατί δε γίνεται αλλιώς όταν παλεύεις με το φως»

Αφορμή η μελοποίηση 12 ποιημάτων του ΚΑΒΑΦΗ
Shades of love = Σκιές Αγάπης

**Οι λέξεις γεννούν ήχους ή οι ήχοι/νότες εμπνέουν λέξεις/στίχους;
Προηγείται η μουσική συγκίνηση του ποιητικού λόγου;**

ΚΑΒΑΦΗΣ: *Αυτές οι φωνές
κάποτε μέσα στα όνειρά μας ομιλούνε
κάποτε μες στην σκέψη τες ακούει το μυαλό
ήχοι από την πρώτη ποίησι της ζωής μας
σα μουσική, τη νύχτα μακρινή που σβήνει.*

Πώς μπορεί το αόρατο της Ποίησης να γίνει ορατό;

ΚΑΒΑΦΗΣ: *Κάθομαι και ρεμβάζω
Επιθυμίες και αισθήσεις
εκόμισα εις την Τέχνην
σχεδόν αναιπαισθήτως
τον βίον συμπληρούσα
συνδυάζουσα εντυπώσεις
συνδυάζουσα τες μέρες.*

**Ο ΚΑΒΑΦΗΣ αυτοαποκαλείται ιστορικός. Τι σημαίνει όμως
στοχασμός αυθεντικά ιστορικός:**

ΚΑΒΑΦΗΣ: *Έτσι που τη ζωή σου ρήμαξες εδώ
Η πόλις στην κώχη τούτη τη μικρή
σ' όλην τη γη την χάλασες.*

→ Ο ηρωισμός και η αξιοπρέπεια φαίνεται στα μικρά καθημερινά
στο εδώ και τώρα.

Διασώζει την ανθρωπιά σ' ολόκληρη τη γη.

→ Επιστρέφοντας και επαναλαμβάνοντας τις δυνατότητες που υπήρξαν,
προλαβαίνουμε αυτό που θα 'ρθει.

Κόκκινη όπως το αίμα

Αφορμή λαϊκό τραγούδι «Έχω μια αγάπη για σένα
κόκκινη όπως το αίμα»

Όπως ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ: Κι εδώ υπάρχουν θεοί.

- * Ταυτόσημες οι έννοιες έρωτας-αγάπη;
- * Η αγάπη είναι μια αυστηρά προσωπική χημική αντίδραση;
- * Γιατί αγαπάμε ερωτικά το συγκεκριμένο κι όχι κάποιο άλλο πρόσωπο;
- * Ο έρωτας είναι πόνος; αυταπάτη; ματαιότητα;
- * Τι σημαίνει πλατωνικός έρωτας;
- * Ερωτευόμαστε το σώμα ή την ψυχή;
- * Πρωτόγνωρο ή αναγνωριστικό το ερωτικό βλέμμα;
- * Ο Έρωτας στην ΑΕ μυθολογία γιατί ήταν γιος του Πόρου και της Πενίας;
- * Ο Έρωτας είναι μυστήριο;
- * Η ερωτική αγάπη είναι υψηλή τέχνη;
- * Νοσταλγούμε το αλλού ενώ ποθούμε το τώρα-εδώ;
- * Γιατί αξίζει να μοχθήσει κανείς για τον έρωτα;

- ✓ Άλλο πράγμα η επιθυμία και άλλο η λαχτάρα.
Άλλο η πίκρα κι άλλο το μαράζι. Άλλο τα σπλάχνα κι άλλο τα σωθικά.
- ✓ Η χημεία της αγάπης ξεχωρίζει για την ακρίβειά της.
Αν αλλάξει ένα στοιχείο, διαφοροποιείται η αντίδραση.
- ✓ Η ερωτική αγάπη μόνο σ' ένα πρόσωπο.
- ✓ Το ερωτικό πάθος (ΣΟΠΕΝΑΟΥΕΡ) διάρκειά ώστε να εξασφαλίσει την αθανασία. Γι' αυτό τόση ένταση. Αν δεν ικανοποιηθεί οδηγεί στην τρέλα ή στη αυτοκτονία. Αν ικανοποιηθεί στην πλήξη.
- ✓ Μηδενιστικός και απαισιόδοξος ο έρωτας όπου παράγοντες έλξης γυναικείας ομορφιάς είναι
 - η ηλικία
 - η υγεία
 - το κορμίτελευταίο τα ωραία μάτια/μέτωπο.

Ο Ελληνικός έρωτας (από ΠΛΑΤΩΝΑ μέχρι ΕΛΥΤΗ) είναι υπερβατικός, φιλοσοφικός.

Αρνείται τα πάθη του σώματος, όπως τα βαρίδια (ώσπερ μολυβδίνας, ΠΛΑΤ. Πολιτεία).

Είναι ασώματος, πνευματικός.

- ✓ Αν ο Έρωτας είναι θεός ή κάτι θεϊκό (ΠΛΑΤ. Φαιδρος)
δεν μπορεί να είναι κάτι κακό και άσχημο

→ Ο αληθινός έρωτας δεν θυσιάζει τους ερωτευμένους για να διαιωμιστεί το είδος.

Δεν μπορεί το καλό και το όμορφο να γεννάει το κακό και την ασχήμια.

- ✓ Ψάχνουμε να βρούμε αυτό που μας είναι ήδη γνωστό. Αναγνωρίζουμε αυτό που κάπου και με κάποιον τρόπο το έχουμε ήδη γνωρίσει.

→ κάπου αλλού γνωριστήκαμε

εδώ α ν α - γ ν ω ρ ι ζ ό μ α σ τ ε .

- ✓ Στον Φαίδρο του ΠΛΑΤΩΝΑ 246-250: Κάθε ψυχή είναι αθάνατη. Μοιάζει με ζευγάρι φτερωτά άλογα που τα οδηγεί ένας ηνίοχος. Κάθε ανθρώπινη ψυχή ακολουθεί το άρμα εκείνου του θεού που του μοιάζει... Στο τέλος οι ανθρώπινες ψυχές αποχωρούν υποφέροντας χωρίς ενατένιση του όντος, χάνουν τα φτερά τους και εμφυτεύονται σε ανθρώπινα σώματα.

Στον ΠΛΑΤΩΝΑ: Ο Έρωτας = ένδεια

στέρηση της ομορφιάς μακαρίων οραμάτων.

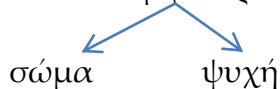
- ✓ Η ορμή του έρωτα και η σταθερότητα της αγάπης } δίνουν μορφή στην ψυχή
- ✓ Ο έρωτας είναι η νοσταλγία του άλλου

ανάμεσα στο γήινο – πνευματικό υλικό – άυλο κόσμο

→ αυτή η χώρα του μεταξύ = του ονείρου

εν εγρηγόρσει.

- ✓ Ο ερωτευμένος ασπάζεται το συναμφοότερον του ΠΛΑΤΩΝΑ.

(ΠΛΑΤΩΝ, Συμπόσιο)

Ψυχές και σώματα που κνοφορούν

όταν πλησιάζουν την οικεία, ωραία μορφή

≠ όταν πλησιάζουν κάτι άσχημο

χαίρονται

γεννούν

δημιουργούν

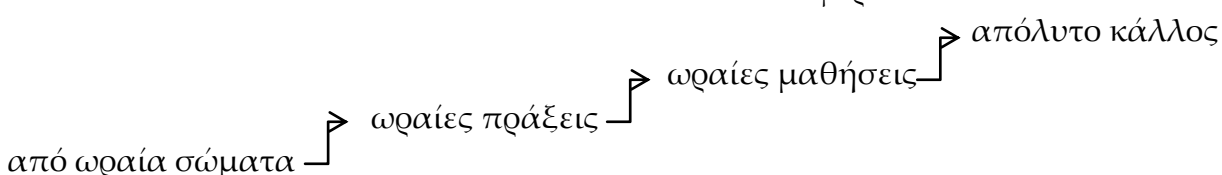
ζαρώνουν

απομακρύνονται

σφίγγονται

δεν γεννούν

υποφέρουν

⇒ έρωτας αναγωγικός όχι κτητικός
(ΝΙΤΣΕ – ΕΛΥΤΗΣ)

Ευπορία αγάπης: Η ενθουσιαστική μανία του ερωτευμένου και του ποιητή, δίνει στην ψυχή δυνατότητα μύησης στον κόσμο πέραν της καθημερινότητας.

Η ευπορία ερωτευμένου: Ένας πυρετός/μία μέθη που μεταμορφώνει τον εαυτό του → αξίζει περισσότερο
ξοδεύει περισσότερο.

⇒ μεταμορφωτική η δύναμη του έρωτα
προς την κατεύθυνση του καλύτερου.

- ✓ Χρειάζεται ανδρεία δηλαδή δική τους
μη παρακάμπσιμη δυνατότητα
δημιουργικής ανόδου.

(ΡΙΑΚΕ)

Ένας αληθινός έρωτας που είχε μεγάλη αρχή
δεν μπορεί να καταλήγει άσχημα και συνηθισμένα.

ΟΜΩΣ: Όσα και να διαβάσει κανείς, όταν ερωτευθεί αποδεικνύεται
α μ α θ ή ς

όμως σ' αυτή την άγνοια ίσως βρίσκεται και η γοητεία της ζωής.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: *ἐν οἶδα ὅτι οὐδὲν οἶδα.*

Κλείνοντας Τα Ανοιχτά Χαρτιά μου
χρειαζόμαστε και ως άνθρωποι και ως Έλληνες

Τ έ χ ν η - Τ ύ χ η - Τ ό λ μ η

Τ έ χ ν η για μια καινούργια αποτίμηση του κόσμου.

Τ ύ χ η για να σμίξουν χρώματα και σχήματα
ευωδιές και ήχους
η καρδιά μας με την καρδιά του Σύμπαντος.
σ' ένα σημείο = το λυρικό σημείο που ονειρευόμαστε
και

Τ ό λ μ η αφού κάθε βήμα σωστό
μέσα στην κοινωνία αυτή
είναι γραφτό ν' αφήνει πίσω του
αίματα, καπνούς και δάκρυα...

το φως , ο αδιαμφισβήτητος πρωταθλητής του σύμπαντος
ο αιώνιος ταξιδιώτης
που ταξιδεύει υπάρχοντας
και υπάρχει ταξιδεύοντας!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Σας ευχαριστώ.